

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Hans Hækkerup har ordet for en kort bemærkning. Og så vil jeg foreslå, at vi standser rækken af korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt forsøge en gang til at forklare hr. Gert Petersen, hvad det er, der sker i denne periode i dansk politik.

Vi har i Socialdemokratiet ganske klart og tydeligt i dag fra talerstolen præciseret, hvad vores holdning er omkring de korrtrækkende atomvåben. Det er den holdning, vi arbejder for. Det gør vi i Folketinget, og det gør vi også udenfor, hvor vi forsøger at fortælle det til vælgerne, til vore medlemmer, og deltager i diskussionsmøder, hvor vi præciserer, hvad der er Socialdemokratiets holdning.

Samtidig har vi her fastlagt en procedure, som skal sikre, at vi får drøftet det igennem. Og vi er parat til at drøfte alle aspekter i denne sag med de partier i Folketinget, som er interesseret. Jeg synes egentlig også, at SF burde være interesseret i at deltage konstruktivt i sådan en drøftelse, for det, der selvfølgelig er endemålet – og det må det også være for SF – er at sikre et flertal i Folketinget for den holdning, således at det, der er vores holdning, også bliver det danske Folketings holdning og dermed den danske stemme, der kommer til at lyde.

Per Stig Møller (KF):

Man skal jo skynde sig herop, inden hr. Knud Lind finder en ny måde at misforstå os på.

Det var næsten forudsigeligt, at vi her i marts skulle have en SF-forespørgsel om, hvad man forestiller sig skal ske i NATO's atomplanlægningsgruppe, og om Danmarks holdning til den meget omtalte og eventuelle modernisering af korrtrækkende atomvåben. Forudsigeligt, fordi vi i dette Folketing altid får fremsat forslag – tilfældigvis netop som USSR har brug for, at den slags fremsættes i et vestligt parlament.

Når USSR vil forhindre, at dobbeltbeslutningen føres ud i livet, rejses ønsket her i Tinget. Når USSR ønsker at satse på Østersøen som det såkaldte fredens hav eller ønsker at få nedsat NATO-alliancens sømilitære aktivitet i nordområdet, som er vort forstærkningsområ-

de, stilles der forslag herom i dette Folketing. Når USSR ønsker sømilitæret inddraget i nedrustningen, selv om det var accepteret, at dette holdes ude fra de aftalte forhandlinger, rejses forslaget her, således som vi oplevede det for nylig. Og nu vil USSR gerne undgå, at de korrtrækkende atomvåben moderniseres, og det vil SF altså søge at pålægge regeringen ikke sker.

Der er naturligvis tale om tilfældigheder og sammenfald. Men det er et bemærkelsesværdigt sammenfald, vi hver gang oplever, som jeg ville tænke lidt over, hvis jeg var SF'er. Jeg ville tænke over, om jeg ikke kunne risikere at blive brugt i noget, jeg egentlig ikke kan overskue, i USSR's spil. Og det ville jeg egentlig også tænke over, hvis jeg var Fremskridtsmand, for vi oplever i dag, at Fremskridtspartiet og SF åbenbart er ved at realisere en sikkerhedspolitisk alliance. Jeg siger velbekomme! Den kan der komme megen usikkerhed ud af.

Vi kan jo nemlig ikke her i Tinget diskutere de enkelte elementer i den globale sikkerhedssituation løsrevet fra denne og ikke mindst fra hinanden. Vi kan ikke bare vedtage, at NATO ikke må dette eller hint, eller at NATO skal dette eller hint, uden at sikre os, at beslutningen bevæger os frem mod større sikkerhed og ikke tilfældigvis det modsatte.

Verden synes at bevæge sig mod stadig mere konfliktnedtrapning og dermed mod mere fred og øget frihed. Det er CSCE-resultatet, som vi diskuterede en del af i går, et godt tegn på. Det er også et godt tegn med den ensidige vestlige skrotning af atomart isenkram. Vi tror, vi kan klare os med mindre, men vi tror stadig væk ikke, vi kan klare uden noget, for alt mens USSR taler om nedrustning og truer os med, at alle fremskridt fortabes, hvis vi moderniserer, så har USSR jo selv moderniseret og udvidet på livet løs, også under Gorbatsjov. Siden 1981 er stort set alle dele af de sovjetiske styrker blevet udvidet og moderniseret, herunder ikke mindst de korrtrækkende atomvåben og slagmarksvåbenene, men såmænd også deres atomubåde og jagerfly med stand-off-missiler, ligesom tankstyrkerne inden for det konventionelle område er blevet betydeligt udvidet og moderniseret år for år.

Den bebudede begrænsning i styrkerne bringer ikke den asymmetri, der eksisterer i USSR's favør, til ophør, den bringer end ikke USSR tilbage til situationen, før oprustningen tog fart i